

Prædiken til 20. søndag efter trinitatis

Matt. 22, 1-14

Dagens evangelium (som et billede – inspireret af Skovgaard)

Hvis vi prøver at se fortællingen, som vi lige har hørt, som et billede, kan vi måske forestille os, at der øverst i billedet er en festsal og et bord. Midt i står kongen eller værten (eller hvad vi skal kalde ham) og sender slaver af sted for at indbyde gæster til et bryllup. Længere nede i billedet kan vi måske forestille os, at nogen er optaget af noget andet og takker nej til at være med, og i et af hjørnerne kan vi måske skimte, at nogle af slaverne er slået ihjel. Senere sendes der flere slaver af sted. De fylder en del i billedet. De får at vide, at de skal gå helt ud, hvor vejene ender og indbyde alle og enhver, de møder, (både de onde og de gode, som der står i Bibelen), og det ender med at festsalen bliver fuld. Måske mere end fuld vil jeg tro.

Man kan så spørge, hvad det er, der er det vigtigste i billedet. Selv tænker jeg, at det vigtigste er kongen eller værten (eller Herren som vi måske skal kalde ham). Han står lige midt i det hele og indbyder til frelse og fest. Det vigtigste er vel den glæde, der er det dominerende i billedet.

Selv opfatter jeg Jesu fortælling som en hi-

storie om Gud og os. Den handler om det liv, vi alle har del i. Den handler om en gæstfri Gud, der indbyder enhver til at have del i en usigelig glæde. Man kan måske også sige, at fortællingen handler om, at der i ethvert menneskes liv er glæde og håb. Man kan sige, at den handler om Guds kærlighed og Guds ja til enhver.

Som det allerede er blevet sagt, så tror jeg, at glæde og håb er det centrale. Det væsentlige er, at Gud vil have med mennesker at gøre.

Kristendommen handler i bund og grund om, at der ikke er noget, der kan hindre Guds godhed i at gøre sig gældende i den verden, der er vores. Kristendommen handler om, at Guds godhed står ved magt, også når vi tænker, at alt håb er ude, og at der ikke er frelse for os.

Storm P.

Jeg tror, der er en del, der kender Storm P. Det kan være hans Fluer. Det kan være hans tegninger. Det kan være nogle af hans monologer. Kender man lidt til Storm P. er man nok også klar over, at skæve eksistenser - det kan være klovne og vagabonder - spiller en væsentlig rolle i hans univers. Tænkter vi

på Jesu fortælling om Herren, der indbød til fest, kan man måske sige, at de skæve eksistenser hos Storm P., svarer til dem, der i Jesu fortælling, var helt ude, hvor vejene ender. Samtidig tror jeg, man også kan sige, at de skæve eksistenser svarer til os selv. Det hænder, at vi selv er uden for. Det hænder, vi selv har lapper på livet. Det hænder, vores liv er i laser.

I en af Storm P.s Fluer, ser man en vagabond på vej op ad en bakke med en flaske i lommen. I teksten, der svarer til billedet, står der: ”Op ad bakke er meget besværligt - men ned ad bakke går det så let - det er jeg en kender af”. Mon ikke der er en del, der kender noget lignende. ”Op ad bakke er det meget besværligt - men ned ad bakke går det så let ...”. I en anden af Fluerne, der er mere relevant i forhold til Jesu fortælling om herren, der indbød til fest, ser man en vagabond og en dørmænd. Vagabonden er laset i tøjjet, og dørmænden har uniform og kasket. Dørmænden står ved et festlokale. Vagabonden ønsker at komme ind og være med. I teksten kan man se, at dørmænden siger: ”Her er der kun adgang i selskabsdragt”. Vagabonden slår ud med armene, peger på sine laser og lapper og siger: ”... det her er min selskabsdragt!” Det er det her, der er min selskabsdragt.

Dagens evangelium – igen

Der er tilføjet en ekstra afslutning på Jesu fortælling om manden, der indbød. I den fortælles det, at en af de indbudte ikke havde festdragt på og derfor ikke kunne være med. Der er folk, der i tidens løb har mistolket det og brugt det til at sende andre ad

Helvede til. Lad mig sige det meget tydeligt: Det er misbrug af teksten. Når der tales om den manglende festdragt, må festdragten være et billede på Guds nåde. Festdragten er et billede på Guds kærlighed, som enhver af os er omsluttet af.

Festklæder

Jesu fortælling var en irettesættelse af datidens farisæere og skriftkloge, der mente, at mennesker skal frelse sig selv. Farisæerne og de skriftkloge mente, at de selv var rene i Guds øjne, fordi de overholdt Moses' love. Men med Jesus blev der forkyndt noget andet. Det blev forkyndt at vi mennesker frelses ene og alene i kraft af Guds nåde.

Frelsens klæder

I Det Gamle Testamente står der et sted (Es. 61,10):

Jeg fryder mig over Herren,
min sjæl jubler over ... Gud.
For han har klædt mig i frelsens klæder ...
og jeg gentager det lige:
... han har klædt mig i frelsens klæder ...

Gud rækker os kærlighedens kappe og giver os nådens festdragt på. Med den kappe og den dragt er vi klædt på til at leve, og vi er samtidig klædt på til at dø. Vi er klædt på til at leve med den modgang, vi møder, og tage hånd om det ansvar, vi har.

Lignelsen om Den fortabte Søn

På Jesu tid var det skik og brug, at den, der holdt fest, også sørgede for festtøj til gæsterne. Sådan forholder det sig også i den fortælling, vi plejer at kalde Lignelsen om Den

fortabte Søn. Hvad skete der, da sønnen kom hjem? Han blev modtaget kærligt af sin far, vil nogen nok svare. Og det er sandt. Men der skete noget mere. Faderen sagde til slaverne på stedet, at de skulle hente den fineste festdragt, og den skulle de give sønnen på. Man kan vel roligt sige, at både hans tøj og hans liv var lappet og i laser, men det gør ikke spor, for han får en festdragt på. Der er tale om kærlighedens kappe. Der er tale om en nåde, der skjuler et liv, der er slidt.

Også når vort eget liv er i laser; også når fortiden er småbeskidt; også når der er pletter på samvittigheden; også når der huller i håbet; også når lapperne i vores liv ikke får det hele til at hænge sammen, rækker Gud os sin kærligheds kappe. Guds nåde er stor nok til at rumme det snavsede, slidte og lasede, der også hører med til vores liv.

Dåbskjolen

Jeg er ikke helt klar over, hvad der ligger i traditionen med dåbskjole, når nogen bliver døbt. For min skyld er det også lige meget, om barnet har dåbskjole på eller ej. Men det er vigtigt at få understreget, at dåben (og dåbskjolen i billedlig betydning) er kærlighedens kappe, og dåben (og dåbskjolen i billedlig betydning) er som en frakke, der dækker de fejl og de huller, der er, og den modgang og møje vi møder. Dåben er en understregning af, at vi hver for sig hører til hos Gud. Han giver os del i frelsens glæde, både når vi lever og engang, når vi dør.

Amen

Bruno Rasmussen

Nærum Kirke

Salmer:

751, 448, 414, 385, 439, 474, 729, 5-10

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk